

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra antropologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): **Kateřina Babničová**

Název práce:

Vliv populačně specifických znaků obličeje na důvěryhodnost a ochotu spolupracovat: Evoluční kontext

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě): **Jaroslav Brůžek**

1. **CÍL PRÁCE** (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce : (str.2) *..., je v evolučním kontextu vymezit vznik, mechanismy a význam altruistického chování ve vztahu ke způsobu reagování na příslušníky jiných populací....(str.47) ... ve výzkumné části pak posoudit vliv mezipopulačních specifík obličeje na důvěryhodnost a ochotu pro spolupráci .“*

Cíle práce byly naplněny - viz bod (2)

2. **OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ** (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

CÍL PRÁCE A OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (bodové hodnocení na škále od 1 do 10):

A – Práce jako celek :

1 – teoretický úvod (background) a jeho kvalita	9
2 – cíl DP jasně definován a rozpracován	9
3 – vhodnost a kvalita zvolených metod	8
4 – jasnost interpretace výsledků	7
5 – kvalita diskuze, smysl pro syntézu, pertinence závěrů	7

B – Úprava a kvalita rukopisu :

6 – kvalita dokumentace a ilustrací	9
7 – kvalita písemného projevu	8

C – Vlastní hledání informací :

výborně (80 - 71), velmi dobře (70 – 61), dobře (60 – 51), nevyhovující (50 a méně)

3. **FORMÁLNÍ ÚPRAVA** (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

viz bod (2)

4. **STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE** (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Diplomová práce je bezesporu velmi kvalitní, hlavně její experimentální část. Slabou stránku spatřuji v práci s informačními prameny. Proto jsem se pozastavil nad rozhledem a odstupem začátečníka v poměrně složité a široké problematice lidské variability, percepce obličeje a evoluce altruistického chování a rovněž i rozsahem teoretického úvodu (představuje polovinu DP). Kvalita textu je obsahem a šíří téměř tak dobrá, že jsem si říkal, zda student magisterského oboru může mít "budilovský" vhled do problematiky pohledu na klasifikaci lidské variability (ras) a "blažkovský" nahled na otázky percepce obličeje. Co mne vedlo k takovému pozastavení? Především se jedná o práci s literaturou.

(a) První má poznámka se týká jejího výběru. Proč autorka vybrala právě určité autory a spokojila se s jejich staršími publikacemi a proč nevyužívá publikace stejných autorů zcela recentních? Uvést mohu za všechny příklad Prof. Roberta Kurzbanu z Pennsylvánské univerzity, kdy Kateřina Babnicová použila jeho publikace jen do roku 2001 a řádně je cituje. Práce Kurzbanu zcela recentní a dostupná na netu existuje a přesto se o ní DP nezmiňuje (Kurzban, R., Burton-Chellew, M. N., & West, S. A. (2015). The Evolution of Altruism in Humans. *Annual review of psychology*, 66, 575-599.).

(b) Druhá poznámka se týká pozastavení, proč nejsou použity recentní a dostupné zdroje k problematice vůbec, když je snadné je vzhledat Googlem a jejichž názvy se k využití zcela podbízí (např: HAWLEY, Patricia H. Evolution, Prosocial Behavior, and Altruism. *Prosocial Development: A Multidimensional Approach*, 2014, p. 43.

Vogt, S., Efferson, C., Berger, J., & Fehr, E. (2014). Eye spots do not increase altruism in children. *Evolution and Human Behavior*. nebo Burnham, T. C., & Johnson, D. D. (2005). The biological and evolutionary logic of human cooperation. *Analyse & Kritik*, 27(2), 113-135).

(c) Třetí poznámka je konstatování, že způsob uvádění pramenů není důsledně vždy za převzatým názorem, ale až na konci paragrafu. Toto je zejména zřetelné v diskuzi.

(d) Vysvětlení pro výše uvedené tři poznámky spatřuji v existenci a projevech fenoménu "citace z druhé ruky", ke kterému přístup k informacím z internetu přímo ponouká.

Provedl jsem si vlastní "výzkum", rovněž pomocí internetu a zjistil jsem v textu o lidské variabilitě v DP, že je v obtížně kvantifikovatelné míře autorkou přejímán text od jiných autorů i s citacemi, avšak bez uvedení zdroje. Text je téměř doslovně např. přejet z diplomové práce Blínová (2013) nebo článku z časopisu Historická sociologie od Imriškové (2014), které však nejsou citovány v textu ani uvedeny v seznamu literatury. Nejedná se proto o opomenutí, nýbrž záměr. Moji analýzu uvádím v příloze posudku.

Předpokládám tedy, že mé výhrady o absenci recentní literatury obecně i od již citovaných autorit lze vysvětlit tím, že diplomová práce přejímá texty starších autorů od autorů jiných a přejímá je i s citací a nepracovala s textem původním. Nejedná se o plagiaci v pravém slova smyslu, nýbrž o využití práce jiných ve svůj prospěch. To považuji za neetické a mělo by být sankcionováno v ohodnocení.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ *(jedna až tři):*

Mohla by Kateřina Babničová moji kritiku jejího postup při práci s literaturou vysvětlit?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA *(výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):*

VELMI DOBŘE až DOBŘE

Datum: 11.5.2015

Podpis:

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra antropologie

Bakalářská práce

Árijská rasa a nacistická ideologie

Žaneta Blínová Katedra historických věd

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni
Plzeň 2012

Str.5.

Autorem první známé rasové klasifikace lidského druhu byl Francois Bernier, francouzský lékař a cestovatel, který ... Velkých Mughalů, ... 1684 vyšla anonymně studie, v níž rozlišil čtyři lidské rasy na základě fyzického vzezření.....

Lidstvo tedy Bernier rozdělil na čtyři rasy obývající Evropu, západní Asii včetně

Indie, severní Afriku a Ameriku, druhá rasa potom obývala subsaharskou Afriku, třetí východní Asii a čtvrtá potom Laponsko.

Berniera následoval Gottfried Wilhelm Leibniz, který počátkem osmnáctého století identifikoval čtyři základní rasy: negroidní, laponskou, orientální a okcidentální. ... Na Berniera a Leibnize potom dále navázal Carl Linné.... (Budil, 2009: 18-19)

Str.6.

Roku 1776 přitom Blumenbach rozčlenil lidstvo do pěti hlavních biologicky vymezených ras: evropské/kavkazské, mongolské, etiopské, americké a malajské. (Budil, 2009: 18-20) "Jednotlivé rasy se podle něj zrodily v důsledku procesu degenerace."

Babničová (2015):

Str.11

Autorem první známé „rasové“ klasifikace lidského druhu byl Francois Bernier, francouzský lékař a cestovatel, který ve své studii rozlišil lidstvovzezření na čtyři lidské „rasy“, přičemž první z nich měla obývat Evropu, západní Asii včetně Indie, severní Afriku a Ameriku, druhá subsaharskou Afriku, třetí východní Asii a čtvrtá Laponsko.

Na počátku osmnáctého století navázal na „rasovou“ klasifikaci Gottfried Wilhelm Leibniz, který taktéž kategorizoval a definoval lidstvo na základě systému čtyř „ras“: negroidní, laponská, orientální a okcidentální.

Str. 12

Na základě „degenerativní hypotézy“, podle které jednotlivé „rasy“ vznikaly v procesu degenerace, rozdělil Blumenbach roku 1776 lidstvo na kavkazskou (evropskou), mongolskou, etiopskou, americkou a malajskou „rasu“. Podle Blumenbacha jednotlivé „rasy“ vznikaly v procesu degenerace

Imrišková :Dva soudobé koncepty rasismu ve Spojených státech amerických: *Laissez-faire* rasismus a koncept privilegia bílých. HISTORICKÁ SOCIOLOGIE 1/2014

Velký obrat v uvažování o propojení biologických a psychických prvků způsobil antropolog Franz Boas kolem roku 1911, jelikož porovnáním lebek imigrantů a původních obyvatel Ameriky prokázal, že neexistuje spojení mezi rasou a kulturou, rovněž také zpochybnil možnost existence čisté rasy [Rattansi 2007]. Později někteří britští biologové (především Huxley či Hogben) poukázali na obtížnost a subjektivnost řazení lidského druhu do několika kategorií.

Babnicová (2015):

Str.7

Velký obrat v uvažování o propojení biologických a psychických prvků přinesl již Franz Boas (1912) a později taktéž jeho žák Harry Shapiro (1939). v USA, kde Boas porovnával lebky imigrantů a původních obyvatel Ameriky, prokázal, že mezi „rasou“ a kulturou nelze hledat spojení, a že něco jako čistá „rasa“ neexistuje.... hrát prostředí v expresi genů a tudíž v celkové otázce utváření lidské variability

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra antropologie